

บทที่ 6

ผู้รับข้อความของข่าวประเสริฐ

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณสามารถทำสิ่งต่อไปนี้

- เขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ
- อธิบายขบวนการของพระเจ้าในการเพิ่มพูนผู้เชื่อ
- บอกชื่อคนในพระคัมภีร์ใหม่ 2 คน ซึ่งใช้เป็นตัวอย่างของขบวนการนี้
- บอกสิ่งที่สำคัญก่อนสิ่งใดในการประกาศ
- บอกถึงคนบาป 4 ชนิดที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์
- เริ่มต้นประกาศข่าวประเสริฐ

ข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญ

“จงมอบคำสอนเหล่านั้นซึ่งท่านได้ยินจากข้าพเจ้าต่อหน้าพยานหลายคนไว้กับคนที่ซื่อสัตย์ที่สามารถสอนคนอื่นได้ด้วย” 2 ทิโมธี 2:2

คำนำ

คุณกำลังศึกษาแผนการของพระเจ้าในการนำชาวประเสริฐไปสู่โลก:

พระเยซูทรงเป็น สารสำคัญ ของข้อความข่าวประเสริฐ

สาวกเป็น ผู้ส่ง ข่าวประเสริฐซึ่งกระทำได้โดยพลังที่ทรงอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

คนทั้งโลกเป็น ผู้รับ ข้อความข่าวประเสริฐ

ในปัจจุบันเราอาศัยอยู่ในโลกที่กำลังเติบโต มีคนเกิดใหม่เป็นพันๆในแต่ละวัน จำนวนพลเมืองของโลกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว มีคนเป็นล้านๆ คนที่ไม่เคยได้ยินข้อความแห่งข่าวประเสริฐ

พระเยซูทรงทำทนายผู้เชื่อให้นำข่าวประเสริฐไปถึงคนทั้งโลก ในบทเรียน 2 บทสุดท้าย คุณได้เรียนรู้ข้อความและผู้ส่งสารข่าวประเสริฐ แต่เมื่อมีคนจำนวนมากรอคอยข่าวประเสริฐอยู่นี้ ผู้ส่งสารจะเริ่มต้นที่ตรงไหน อะไรเป็นสิ่งที่สำคัญก่อนสิ่งใดและคุณจะเริ่มต้นที่ไหน ใครจะเป็นผู้รับข่าวประเสริฐ

ขอบวนการของการเพิ่มพูน

ในพระคัมภีร์ พระเจ้าทรงเปิดเผยแผนการพิเศษเพื่อให้ผู้เชื่อสามารถทำพันธกิจของการประกาศข่าวประเสริฐแก่โลกได้สำเร็จ ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักการเพิ่มพูนฝ่ายวิญญาณ การเพิ่มพูนคือหลักการพื้นฐานของการเจริญเติบโตทั้งหลายในโลก ฝ่ายธรรมชาติ การเจริญเติบโตจะไม่เกิดขึ้นโดยเพียงแต่เพิ่มเติมสิ่งหนึ่งเข้ากับอีกสิ่งหนึ่ง เซลล์ที่มีชีวิตจะเพิ่มพูนหมายความว่า เซลล์ใหม่แต่ละเซลล์ที่ผลิตขึ้นมานั้นมีความสามารถที่จะผลิตผลต่อไป

แผนการของพระเจ้าในการประกาศนั้น ตั้งอยู่บนการเพิ่มพูนเช่นเดียวกับเซลล์ที่มีชีวิตตามธรรมชาติ เปาโลสรุปเรื่องนี้เมื่อเขาเขียนถ้อยคำเหล่านี้ให้แก่ทิโมธีว่า :

“จงมอบคำสอนเหล่านั้นซึ่งท่านได้ยินจากข้าพเจ้าต่อหน้าพยานหลายคนไว้กับคนที่ซื่อสัตย์ที่สามารถสอนคนอื่นได้ด้วย” 2 ทิโมธี 2:2

เปาโลบอกทิโมธีให้เลือกคนที่ไว้ใจได้และมอบสิ่งที่เปาโลสอนแก่เขา คนเหล่านั้นต้องมีความสามารถสอนคนอื่นได้ โดยแผนการของการเพิ่มพูนผลที่วางระบบไว้แล้วนี้ ข่าวประเสริฐก็จะแพร่กระจายไปทั่วโลก

เพื่อที่จะเห็นว่าเราจะปฏิบัติตามกระบวนการนี้ได้อย่างไร จงศึกษาแผนผังต่อไปนี้ แผนผังนี้ใช้ระยะเวลาหนึ่งปีเป็นเวลาเฉลี่ย เพื่อให้คนกลับใจมาเชื่อพระเจ้าและฝึกอบรมเขาให้เป็นคริสเตียนที่เกิดผลตามความจริงแล้วอาจใช้เวลามากหรือน้อยกว่านี้ ขึ้นอยู่กับบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วย ดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่จะวางกำหนดเวลาให้แน่นอนลงไป

แต่ถ้าผู้เชื่อจะเข้าไปหาคน ๆ หนึ่งและฝึกเขาให้เป็นสาวกในแต่ละปี ให้เขาสัญญาที่จะสร้างอีกคนหนึ่งให้เป็นสาวกในแต่ละปี ชาวประเสริฐก็จะไปสู่คนทั้งโลกได้ง่ายขึ้น

สังเกตดูแผนผังนี้ว่าในช่วงปีแรกนั้น ผู้เชื่อกำลังสร้างคนหนึ่งให้เป็นสาวก ในตอนปลายปีจะมีคนที่ไว้ใจได้ 2 คน คือ ผู้เชื่อและผู้ที่ถูกใจใหม่ซึ่งเขาได้ฝึกเป็นสาวกตามหลักการพื้นฐานของความเชื่อคริสเตียน เปาโลคะยั้นคะยอให้คริสตจักรอธิษฐานเผื่อเขา ขณะที่เขาประกาศข่าวประเสริฐ (2 เธสะโลนิกา 3:1)

เราต้องหยุดพึ่งพาทุกสิ่งที่เราทำเกี่ยวกับงานพันธกิจ คนที่ยังไม่ได้รับข่าวประเสริฐ และวิธีการสื่อสารข่าวประเสริฐ สิ่งเหล่านี้สำคัญก็จริง แต่เราต้องให้ความสนใจมุ่งไปมากขึ้นถึงคำบัญชาประกาศแรก คือ “จงอธิษฐาน”

สิ่งที่สำคัญประการแรก

การประกาศไม่ใช่เพียงแค่งานหนึ่งหรือกิจกรรมหนึ่งในหลายๆกิจกรรมของคริสตจักรยุคแรก แต่เป็นกิจกรรมที่สำคัญ ในปัจจุบันการประกาศและพันธกิจมีความสำคัญน้อยลงมากสำหรับแต่ละคนและคริสตจักรต่าง ๆ

ในสมัยพระคัมภีร์ใหม่ การประกาศเป็นการแบ่งปันข่าวประเสริฐอย่างเป็นทางการโดยไม่มีใครกระตุ้น ผู้เชื่อมีส่วนเกี่ยวข้องด้วยอย่างต่อเนื่อง

การปฏิบัติก็คือ ไปยังที่ที่คนอยู่และทำให้เขาเป็นสาวก ทุกวันนี้เราเชื่อกันมาที่คริสตจักรและหวังว่าเขาจะมา ในสมัยนี้คริสตจักร เชื่อเชิญ ในขณะที่คริสตจักรยุคแรก บุกเข้าไป

ทุกคนทำงานของการประกาศ(กิจการ1:8) ผู้เชื่อแต่ละคนถือเอาพระบัญชาเป็นคำสั่งเฉพาะทุกหนทุกแห่ง ไม่ใช่ทำในระยะเวลาระหว่างการรณรงค์ประกาศ ทุกคริสตจักรเพิ่มผลผลิต ทุกๆคนเพิ่มผลผลิต และบ้านทุกหลังเป็นศูนย์กลางของการประกาศ

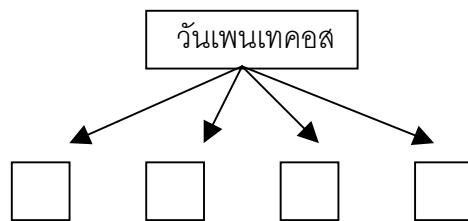
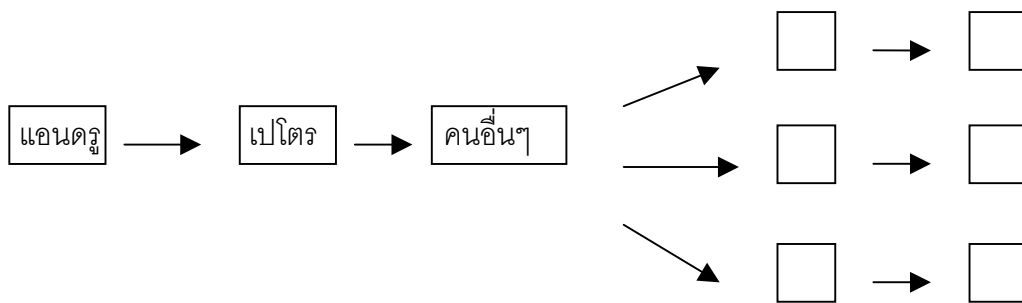
และเมื่อจำเป็น ผู้เชื่อทุกคนต้องทำงานเพื่อสนับสนุนตนเองให้ประกาศข่าวประเสริฐได้ อัครทูตเปาโลก็ทำเช่นนี้ มันดูเหมือนกับคนโง่ที่คนอย่างเปาโลซึ่งมีความสามารถ การศึกษาและของประทานฝ่ายวิญญาณจะต้องมานั่งทำงานฝีมือแบบกรรมกรเพื่อจุนเจือตนเอง เขามีสิทธิที่จะเรียกร้องการสนับสนุนเต็มทีจากคริสตจักร (1 โครินธ์ 9:7-15, 1 ทิโมธี 5 :17-18, กาลาเทีย 6:6) แต่ในเวลาเดียวกัน ถ้าจำเป็นเขาก็เตรียมพร้อมที่จะจุนเจือตนเอง เพื่อที่จะเผยแพร่อข่าวประเสริฐ เขาทำเช่นนี้ในหลายโอกาสด้วยกัน (1 โครินธ์ 4:12 , 1 เธสะโลนิกา 2:9 , 2 เธสะโลนิกา 3:8)

ปัจจุบันในหลายชาติมีประเพณีว่า ศิษยาภิบาลและผู้ประกาศต่างได้รับเงินเลี้ยงชีพจากการทำงานของเขา สิ่งนี้กีดขวางการประกาศข่าวประเสริฐและการปลุกคริสตจักรใหม่ๆ ผู้เชื่อต่างพากันละทิ้งงานการประกาศไว้แก่ “ผู้รับใช้เต็มเวลา” เพราะว่าพวกเขา “ได้รับเงินค่าจ้างให้ทำงานนี้” มีคริสตจักรหลาย

แห่งที่ไม่มีศิษยาภิบาลเพราะเขาไม่สามารถสนับสนุนศิษยาภิบาลเต็มเวลาได้ ไม่มีการคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการทำงาน

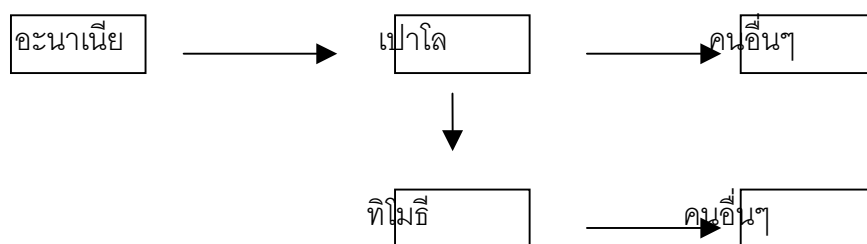
กระบวนการในคริสต์จักรยุคแรก

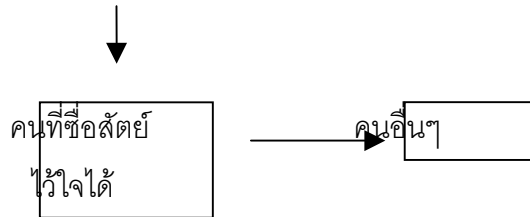
แผนภูมิต่อไปนี้แสดงถึงขั้นตอนของการประกาศโดยการเพิ่มพูนซึ่งเกิดผลจากแอนดรูว์ หนึ่งในสาวกคนแรก ๆ ของพระเยซู

1. แอนดรูว์บอกเล่าข่าวประเสริฐกับพี่ชายของเขา คือ เปโตร
2. เปโตรบอกเล่าข่าวประเสริฐในวันเพนเทคอสต์ในกรุงเยรูซาเล็ม
3. เปโตรยังคงบอกเล่าข่าวประเสริฐต่อไปกับผู้อื่นซึ่งกลายเป็นผู้เกิดผล
4. ผู้เชื่อเป็นพันๆคนกระจัดกระจายจากกรุงเยรูซาเล็มและแพร่กระจายข่าวประเสริฐต่อไป
5. แต่ละคนที่เขาไปถึงก็กลายเป็นผู้เกิดผลและกระบวนการนี้ก็ดำเนินต่อไป

ต่อไปนี้เป็นแผนภูมิแสดงขั้นตอนแรกของการประกาศซึ่งเพิ่มพูนเกิดผลโดยอัครทูตเปาโล

1. พระเจ้าทรงใช้อะนาเนียไปช่วยเปาโลให้หายตาบอด
2. เปาโลสร้างทิโมธีเป็นสาวก
3. เปาโลสร้างผู้อื่นให้เป็นสาวกต่อไป
4. ทิโมธีสร้าง “คนที่ไว้ใจได้” ซึ่งสามารถสอนผู้อื่นได้ให้เป็นสาวก
5. คนที่ไว้ใจได้สอนผู้อื่น
6. คน “อื่นๆ” ดำเนินตามกระบวนการเพิ่มพูนต่อไป
7. แต่ละคนในเครือข่ายทำการเพิ่มพูนต่อไป

สิ่งที่สำคัญก่อนอื่นใดในการประกาศข่าวประเสริฐ

พระวอจนะของพระเจ้าบอกให้รู้ถึงสิ่งที่สำคัญก่อนสิ่งใดหลายประการในการประกาศข่าวประเสริฐเหล่านี้ คือ

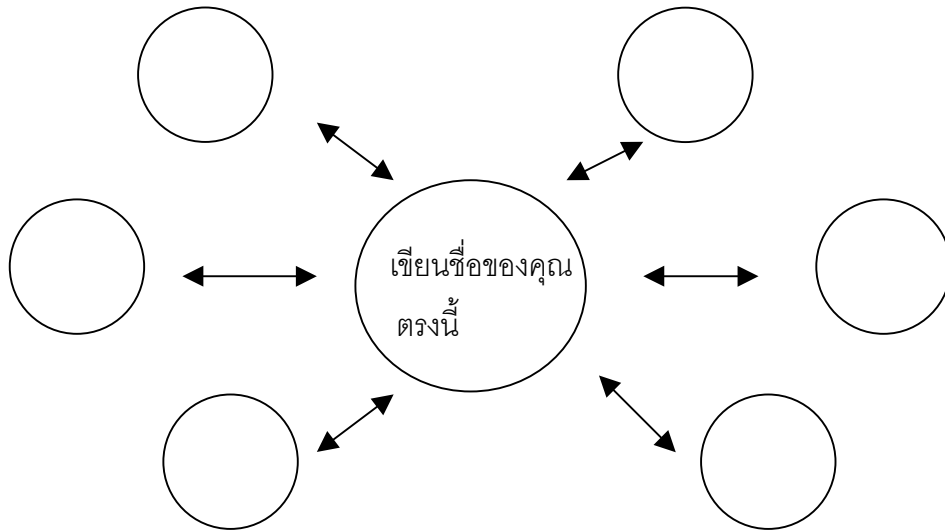
เครือข่ายทางสังคมที่มีอยู่

พันธสัญญาใหม่เปิดเผยว่า ข่าวประเสริฐจะแพร่ไปได้เร็วที่สุดในเครือข่ายสังคมที่มีอยู่ หมายความว่า คุณสามารถแพร่ข่าวประเสริฐได้ง่ายที่สุดต่อคนที่อยู่ในกลุ่มสังคมของคุณ คือ เพื่อน ญาติพี่น้อง และเพื่อนร่วมงาน

ตัวอย่างเช่น พระเยซูทรงเรียกชาวประมงคนหนึ่งชื่อแอนดรู แอนดรูแพร่ข่าวประเสริฐแก่ญาติ คือ เปโตร เขาทั้งสองก็แบ่งปันข่าวนี้แก่คนหาปลาอื่น ๆ ซึ่งเขาทำงานด้วย ในไม่ช้า กลุ่มคนหาปลาทั้งหมดก็ติดตามพระเยซูไป

ญาติของคุณ เพื่อนๆ และเพื่อนร่วมงาน โลกของการทำงาน โรงเรียน ครอบครัวและชุมชนคือ บริเวณแห่งการรับใช้ของคุณ

จงใช้แผนภูมิต่อไปนี้เพื่อช่วยให้คุณเริ่มต้นการประกาศ เขียนชื่อของคุณในวงกลมที่ใจกลางของแผนภูมิ แล้วคิดถึงคนเหล่านั้นที่คุณร่วมทำงานและมีสังคมด้วย เพื่อนบ้านของคุณและสมาชิกในครอบครัว คิดถึงคนเหล่านั้นที่มาคริสตจักรของคุณซึ่งยังไม่ได้ได้รับความรอด (สำหรับในต่างประเทศ คนที่มาโบสถ์นั้นมาเป็นประเพณี หลายคนยังไม่ได้ได้รับความรอด – ผู้แปล) ในวงกลมที่ล้อมรอบ “ตัวคุณ” ให้เขียนชื่อญาติ พี่น้องหรือเพื่อน 6 คน ซึ่งคุณมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดและเป็นผู้ไม่เชื่อ

ที่นี่ให้มาคุยที่แผนภูมิ สังเกตลูกศรที่ชี้ไปและกลับจากเพื่อนและญาติพี่น้องมายังตัวคุณ คุณ เป็นเอกอัครราชทูตของพระเจ้าต่อคนเหล่านั้น เขาอาจไม่เคยเข้าพบศิษยาภิบาลของคริสตจักรของคุณ แต่ คุณรู้จักเขาดี โดยทางเครือข่ายแห่งความสัมพันธ์ทางสังคมที่มีอยู่นี่เองที่คุณสามารถเริ่มต้นประกาศได้

ครอบครัว

ครอบครัวเป็นหน่วยของสังคมที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นและเป็นสถาบันสังคมที่มีอยู่ทุกๆชาติ ในพระคัมภีร์มีคำสอนเกี่ยวกับครอบครัวมากกว่าสถาบันอื่นใด โดยเหตุนี้เองเราจึงให้ความสนใจใส่มากแก่การประกาศกับครอบครัวในฐานะที่เป็นสิ่งสำคัญก่อนสิ่งใดในพระคัมภีร์

โมเสสเชื้อสัสต์ยต่อครอบครัวของเขา ขณะที่โยชูวาประกาศว่า “และถ้าท่านไม่เต็มใจที่จะปรนนิบัติพระเจ้า ท่านทั้งหลายจงเลือกเสียในวันนี้ว่าท่านจะปรนนิบัติผู้ใด จะปรนนิบัติพระเจ้าซึ่งบรรพบุรุษของท่านปรนนิบัติอยู่ในท้องถื่นตะวันออกของแม่น้ำยูเฟรติส หรือพระของคนอาโมไรต์ในแผ่นดินซึ่งท่านอาศัยอยู่ แต่ส่วนข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้า เราจะปรนนิบัติพระเจ้า ” (โยชูวา 24:15) ราหับ หญิงคนชั่วแห่งเมืองเยรีโคหันมาหาพระเจ้าและช่วยให้ตัวเองและครอบครัวรอดพ้นจากการถูกทำลาย (โยชูวา 2) เมื่อพระเยซูทรงประกาศว่า “วันนี้ความรอดมาถึงครอบครัวนี้แล้ว เพราะคนนี้เป็นลูกของอับราฮัมด้วย” (ลูกา 19:9) เมื่อพระเยซูทรงรักษาบุตรชายของข้าราชการ เขาได้เชื่อมรวมทั้งครอบครัวของเขาด้วย (ยอห์น 4:46-54)

ครอบครัวของคอร์เนลิอุสมาเชื่อพระเจ้า (กิจการ 10) เช่นเดียวกับครอบครัวของลิเดีย (กิจการ 16) และนายคุกที่ฟิลิปปี (กิจการ 16) คริสปัส(กิจการ 18:80) และस्ताฟานัส (1 โครินธ์ 1:1) มีข้ออ้างอิงอย่างเดียวกันถึงครอบครัวของโอเนสิโฟรัส (2 ทิโมธี 1:16) และฟีเลโมน (ฟีเลโมน 2)

ขณะที่พระเยซูตรัสว่าอาจมีการแตกแยกในครอบครัวเนื่องจากข่าวประเสริฐ บางทีอาจเป็นที่วิธิการประกาศมากกว่าจะเป็นที่ข่าวประเสริฐเอง เมื่อมีการประกาศภายในครอบครัว ฤทธิ์อำนาจแห่งการรักษาและคืนดีของข่าวประเสริฐสามารถกระทำกิจการภายในครอบครัวได้

เมื่อสมาชิกคนใดคนหนึ่งครอบครัวได้รับข่าวประเสริฐจากภายนอกบ้าน เขาถูกดึงออกจากความสัมพันธ์ของครอบครัวและแยกจากหน่วยสังคมที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ซึ่งเขาเป็นส่วนหนึ่ง ครอบครัวซึ่งกลัวการแตกแยกก็อาจกลายเป็นศัตรูของผู้เชื่อใหม่และต่อต้านข่าวประเสริฐ

การประกาศแก่ครอบครัวทั้งหมดนั้นให้เกียรติแก่หน่วยสังคมที่พระเจ้าทรงสร้าง ครอบครัวจะกลายเป็นกำลังของผู้เชื่อใหม่มากกว่าที่จะเป็นการต่อต้าน

คนที่การประกาศยังเข้าไปไม่ถึง

คนที่ข่าวประเสริฐยังเข้าไปไม่ถึงนั้นก็เป็นที่สำคัญก่อนสิ่งใดเช่นกัน มีหมู่บ้านเป็นล้าน ๆ แห่งในโลกซึ่งไม่เคยมีข่าวประเสริฐเข้าไปถึง มีคนจำนวนมากที่ไม่เคยมีโอกาสได้อ่านข้อความของพระเจ้าที่เขียนถึงเขาเพราะว่าไม่ได้แปลไว้เป็นภาษาของเขา

ถ้าเรามองดูโลกในแง่ของชาติต่าง ๆ เราอาจกล่าวได้ว่าทั่วโลกได้รับข่าวประเสริฐแล้วเพราะในทุกชาติมีการเป็นพยานชนิดใดชนิดหนึ่งของข่าวประเสริฐ มีผู้เชื่อและคริสตจักรที่จัดระบบไว้ในทุกๆประเทศบนโลกนี้ แต่ไม่ใช่สิ่งเดียวกับที่กล่าวไว้ในวิวรณ์ 5:9 ว่า “ทุกเชื้อชาติ ทุกภาษาและทุกคน ทุกชาติ”

เมื่อพระเยซูตรัสถึงการไป “ทั่วทั้งโลก” พระองค์ไม่ได้หมายถึงชาติต่างๆเท่านั้น วลีที่พระเยซูทรงใช้เมื่อพระองค์กล่าวถึงโลกเป็นภาษากรีก “ethne” หมายถึง “กลุ่มคน” พระเยซูทรงมองดูโลกในแง่ของ “คนทุกคน” หรือ “กลุ่มคน”

คำว่า “กลุ่มชน” นั้นหมายถึง กลุ่มของคนแต่ละคนเป็นกลุ่มที่ใหญ่และสำคัญซึ่งมีความผูกพันอย่างเดียวกันต่อกันและกัน ความผูกพันนี้อาจรวมเอาภาษา วัฒนธรรม ประเพณีและสถานที่ทางภูมิศาสตร์

กลุ่มชน เป็นกลุ่มที่เป็นไปได้ที่ใหญ่ที่สุดซึ่งข่าวประเสริฐจะสามารถแพร่ไปได้โดยปราศจากปัญหาการเผชิญหน้าในด้านความเข้าใจและการยอมรับเพราะว่ากลุ่มชนพูดภาษาเดียวกันและมีวัฒนธรรมเดียวกัน ความแตกต่างด้านภาษาและวัฒนธรรมซึ่งปิดกั้นการนำเสนอข่าวประเสริฐถูกกำจัดออกไป

มีกลุ่มชนที่แตกต่างมากกว่า 19,000 กลุ่มในโลก บางกลุ่มมีสมาชิกเพียง 3,000 คน ในขณะที่กลุ่มอื่นที่มีขนาดใหญ่ถึง 30 ล้านคน

แต่ละทวีปในโลกไม่เพียงแต่จะประกอบด้วยชาติต่าง ๆ เท่านั้น แต่ยังมีกลุ่มชนที่แตกต่างกัน

ตัวอย่างเช่น ในทวีปแอฟริกา มีภาษาต่าง ๆ 1,000 ภาษา และกลุ่มชนเป็นร้อย ๆ กลุ่ม

กลุ่มชนที่ข่าวประเสริฐยังเข้าไปไม่ถึง คือ กลุ่มชนที่ไม่มีชุมชนพื้นเมืองเป็นผู้เชื่อมากพอที่จะประกาศแก่คนของเขาได้โดยปราศจากความช่วยเหลือจากภายนอก

มีกลุ่มชน 17,000 กลุ่มที่ปราศจากคริสตจักรที่เป็นพยานอย่างมีพลังและมีชีวิตชีวา ภายในกลุ่มเหล่านี้มีคนมากเป็นล้าน ๆ คน คนเหล่านี้อาจแบ่งกลุ่มได้เป็น 5 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ชาวเขาเผ่าต่าง ๆ ชาวมุสลิม ชาวจีน ชาวฮินดูและชาวพุทธ

กลุ่มชนที่ข่าวประเสริฐเข้าไปถึงแล้ว คือ กลุ่มชนที่มีจำนวนผู้เชื่อเพียงพอที่จะประกาศกับคนของเขาเองโดยปราศจากความช่วยเหลือจากภายนอก

เปาโลชี้ให้เห็นว่า ควรให้ความสำคัญก่อนสิ่งใดต่อคนที่ข่าวประเสริฐยังไปไม่ถึง

“อันที่จริงข้าพเจ้าได้ตั้งเป้าไว้อย่างนี้ว่า จะประกาศข่าวประเสริฐในที่ซึ่งไม่เคยมีใครออกพระนามพระคริสต์มาก่อน เพื่อข้าพเจ้าจะไม่ก่อกวนบนรากฐานที่คนอื่นได้วางไว้ก่อนแล้ว ตามที่มีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า คนที่ไม่เคยได้รับคำบอกเล่าเรื่องพระองค์ก็จะได้เห็น และคนที่ไม่เคยได้ฟังจะได้เข้าใจ”
โรม 15:20-21

บริเวณที่รับข่าวประเสริฐได้ดี

พระเยซูทรงสอนสาวกของพระองค์ว่าเขาไม่ควรรับใช้ในการประกาศกับคนที่ไม่ยอมรับ ถ้าข่าวประเสริฐถูกปฏิเสธ เขาก็ต้องย้ายต่อไปและมุ่งใช้พลังงานของเขาในบริเวณที่มีการตอบรับข่าวประเสริฐได้ดีที่สุด ในบทที่ 21 คุณจะเรียนรู้ว่าอัครทูตเปาโลก็ได้ทำตามยุทธวิธีดังกล่าวด้วย

เมืองต่างๆ

คุณจะได้เรียนภายหลังว่า เปาโลได้วางรากฐานคริสตจักรต่าง ๆ ที่ศูนย์กลางของอารยธรรม การเปลี่ยนแปลงเริ่มต้นที่ในเมืองและแพร่ออกไปสู่ชนบท เมืองต่างๆเป็นศูนย์กลางของการพาณิชย์และการท่องเที่ยวและขณะที่คนที่มาในเมืองนั้น ๆ ได้รับข่าวประเสริฐ เขาก็นำข่าวสารไปกับเขาด้วยเมื่อเขากลับไปบ้าน

คนบาป 4 ชนิด

แม้ว่าคนเราจะแตกต่างกันไปอย่างมากจากวัฒนธรรมหนึ่งกับอีกวัฒนธรรมหนึ่ง แต่พระคัมภีร์ได้มองถึงคุณลักษณะอย่างหนึ่งที่มีในทุกผู้ทุกคนทุกๆแห่ง คือ มนุษย์ทุกคนที่ห่างจากพระเจ้าเป็นคนบาปทั้งสิ้น ต่อไปนี้เป็นคนบาป 4 ชนิดที่อธิบายไว้ในพระคัมภีร์

คนบาปที่มีเหตุมีผล

โรม 1: 18-32 อธิบายถึงคนบาปที่มีเหตุมีผล คนประเภทนี้เชื่อว่ามิพระเจ้าแต่ความจริงเช่นนั้นไม่ช่วยให้เขารอด คนบาปชนิดนี้เป็นคนฉลาดและเมื่อคุณพยายามเสนอพระกิตติคุณ เขามักจะนำเอาปัญหาทางปัญญาเข้ามาโต้เถียง นี่เป็นเหตุผลที่คุณจำต้องรู้พระวาระของพระเจ้า พระคัมภีร์กล่าวว่

“...จงเตรียมตัวไว้ให้พร้อมเสมอ เพื่อท่านจะสามารถตอบทุกคนที่ถามท่านว่าท่านมีความหวังใจเช่นนี้ด้วยเหตุผลประการใด แต่จงตอบด้วยใจสุภาพและด้วยความนอบถ่อม” (เปโตร 3:15)

คนบาปซึ่งรับการปรับปรุงแก้ไข

โรม 2:1-16 อธิบายถึงคนบาปที่รับการปรับปรุงแก้ไข หมายถึงคนที่เชื่อว่าพระเจ้ามีอยู่จริง เพราะว่าเราเห็นจากโรม 2:3 ว่าเขาคิดว่า เขาสามารถพิพากษาคนบาปตามที่อธิบายไว้ในโรม 1:18-32 เขาเชื่อด้วยว่าเขาจะหลบหนีการพิพากษาของพระเจ้าได้

คนบาปที่รับการปรับปรุงแก้ไขคิดว่าเขาดีเท่า ๆ กับคนอื่นและมีแต่เพียงคนที่หน้าไหวหลังหลอกเท่านั้นในคริสตจักร เขาเป็นคนประเภทที่พยายามปรับปรุงแก้ไข เริ่มต้นใหม่และพัฒนาตนเอง

คนบาปที่เคร่งศาสนา

โรม 2:17-23 อธิบายถึงคนบาปที่เคร่งศาสนา คือ คนที่วางใจในศาสนาหรือนิกายของเขาสำหรับความรอด เขาเชื่อในพิธีกรรมและการเฉลิมฉลองต่าง ๆ แต่ไม่รู้จักพระเจ้าเที่ยงแท้

นิโคเดมัสเป็นคนเคร่งศาสนา ยอห์น 3:1 กล่าวว่าเขาเป็นพวกฟาริสี เขาเคร่งศาสนาแต่ไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริงของความรอดและการบังเกิดใหม่

คนบาปที่ถูกปฏิเสธ

ผู้หญิงที่บ่อน้ำใน ยอห์น 4 คือตัวอย่างของคนบาปที่ถูกปฏิเสธ เธอเป็นคนที่สังคมรังเกียจ เธอหย่าร้างและไม่มีสตรีคนอื่นใดในหมู่บ้านยอมรับเธอเพราะว่าโดยปกติแล้วผู้หญิงจะมาตักน้ำด้วยกันและเป็นเวลาของการสังสรรค์สนทนาแต่ผู้หญิงคนนั้นมาคนเดียว

คนบาปที่ถูกปฏิเสธนั้นสนใจเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวของเขาเองมากกว่าปัญหาด้านจิตวิญญาณ วิธีที่ดีที่สุดที่จะปฏิบัติต่อเขาก็คือทำเช่นเดียวกับที่พระเยซูทรงกระทำแก่ผู้หญิงที่บ่อน้ำ คุณต้องเริ่มต้นโดยพูดกับเขาถึงความต้องการส่วนตัวของเขา

ชื่อ.....

บททดสอบตนเอง บทที่ 6

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญจากความทรงจำ

.....
.....
.....

2. กระบวนการของพระเจ้าในการเพิ่มพูนผู้เชื่อคืออะไร

.....
.....
.....

3. คน 2 คน ในพันธสัญญาใหม่คือใครซึ่งเป็นตัวอย่งของการเพิ่มพูนฝ่ายวิญญาณ

.....
.....
.....

4. อะไรคือสิ่งที่สำคัญก่อนสิ่งใดในการประกาศข่าวประเสริฐ

.....
.....
.....
.....

5. คนบาป 4 ชนิดที่อธิบายไว้ในพระคัมภีร์มีอะไรบ้าง

.....
.....
.....
.....

คำตอบบททดสอบ บทที่ 6

1. “จงมอบคำสอนเหล่านั้นซึ่งท่านได้ยินจากข้าพเจ้าต่อหน้าพยานหลายคนไว้กับคนที่ซื่อสัตย์ที่สามารถสอนคนอื่นได้ด้วย” 2 ทิโมธี 2:2
2. แผนการของพระเจ้าสรุปไว้ในกิจการ 1:8 พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นฤทธิ์อำนาจจากสวรรค์ซึ่งอยู่เบื้องหลังกระบวนการเพิ่มพูน พระเยซูคริสต์ทรงเป็นสาระสำคัญของข่าวสาร และคนทั้งโลกเป็นผู้รับข่าวสาร ผู้เชื่อต้องเป็นตัวแทนของการเพิ่มพูน วิธีของพระเจ้ายกย่องให้ผู้เชื่อแต่ละคนเป็น “พยาน” ของข้อความแห่งข่าวประเสริฐ สอนคนที่สามารถจะสอนผู้อื่นได้ (2 ทิโมธี 2:2) หน้า 53-54
3. แอนดรูและอะนาเนีย หน้า 55
4. สิ่งที่สำคัญก่อนสิ่งใดในการประกาศข่าวประเสริฐคือ
 - เครือข่ายสังคมที่มีอยู่
 - ครอบครัว
 - คนที่การประกาศยังไม่ถึง
 - บริเวณที่รับข่าวประเสริฐได้ดี
 - เมืองต่างๆดูรายละเอียดในหน้า 56-59
5. คนบาป 4 ชนิดที่อธิบายในพระคัมภีร์คือ
 - คนบาปที่มีเหตุผล
 - คนบาปที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข
 - คนบาปที่เคร่งศาสนา
 - คนบาปที่ถูกปฏิเสธดูรายละเอียดหน้า 59-60

เพื่อศึกษาต่อไปด้วยตนเอง

1. ให้คำมั่นสัญญาต่อไปด้วยใจอธิษฐานและเริ่มต้นปฏิบัติตาม
“โดยที่ข้าพเจ้ารู้แน่ชัดว่าการประกาศเป็นความรับผิดชอบของผู้เชื่อทุกคน ข้าพเจ้าจึงขออุทิศตนเองที่จะอธิษฐานเผื่อคนหนึ่งคนและพยายามทำทุกอย่างที่จะทำได้เพื่อแบ่งปันข่าวประเสริฐแก่เขาและนำเขาเข้ามามีความสัมพันธ์กับพระคริสต์และคริสตจักร”
คนที่ข้าพเจ้าจะอธิษฐานเผื่อและประกาศ คือ.....
ลงชื่อ.....
วันที่.....
2. ในลูกา 16:19-31 จงอ่านเรื่องของเศรษฐีซึ่งลงไปอยู่ในนรก คนๆนี้ต้องการที่จะกลับมาบอกข่าวประเสริฐกับครอบครัวของเขาแต่ก็สายเสียแล้ว อัยารอจนสายเกินไปที่จะแบ่งปันข่าวประเสริฐกับคนในครอบครัวของตนเอง
3. จงเรียนมากขึ้นเกี่ยวกับการเพิ่มพูนฝ่ายวิญญาณโดยการศึกษาหลักสูตรของฮาร์เวสไทมชื่อ “วิธีต่าง ๆ ของการเพิ่มพูน” (ยังไม่ได้แปล)
4. ต่อไปนี้คือวิธีการหาคนงานเพื่อการเก็บเกี่ยว
อธิษฐาน เผื่อคนงาน : มัทธิว 9:38; ยากอบ 4:2; ลูกา 11:9; ยอห์น 14:14
เทศนา เผื่อคนงาน: อิสยาห์ 6:8
จัดรายชื่อเป็นส่วนตัวและเตรียมเขาเช่นเดียวกับที่พระเยซูทรงกระทำ : มัทธิว 20